

правѣха посѣтителитѣ да мислятъ за потайни работи. Нѣколко парчета отъ особенъ металъ бѣха сложени посрѣдата на стаята; сжщо тамъ се виждаха делви съ вода, краве млѣко и дивъ медъ. Послѣ идѣха още по-чудни прѣдмети: глава на умрѣлъ човѣкъ (черепъ), нѣкаква фигурка на орисницата, нарисувана съ бѣло, черно и червено, държаща камшикъ въ ржка, една лампа и една сабя, опасана съ змия.

Доклѣ се приготви и дойде при насъ врачката, ние разгледахме всичкитѣ жгли на нейното страшно жилище. Току подъ свода на лавица съзрѣхме наслагани свитѣци отъ ржкописи, въ които имаше написани разни изречения, мждри съвѣти и умни думи отъ бѣлѣжити учители, поети и писатели. Въ гърция имаше такъвъ обичай: когато нѣкой се прочуе съ своята мждростъ, брзи се длъженъ да напише нѣколко важни изречения за създаването на свѣта и живота на човѣцитѣ. Тѣзи изречения се записваха въ книгитѣ, хората ги четѣха, изучаваха ги. Сжщитѣ изречения се занасѣха въ училището, дѣто се прѣподаваха на ученицитѣ да ги изучатъ наизустъ. Ала много отъ тѣзи изречения бѣха написани по стѣнитѣ въ пещерата на нашата врачка, за да ги четатъ посѣтителитѣ.

Ето какво прочетохме:

- Какво нѣщо е най-широко на свѣта?
- **Пространството**, което обхваща всичко.
- Кое нѣщо е най-силно?
- **Нуждата**, защото тя заповѣдва на всичко.
- Кое нѣщо е най-мжчно?
- **Да познаешъ себе си.**
- А най-лесното?
- **Да давашъ умъ на другитѣ.**